

Thema: **Stilte**

Juryleden:

Sara Luna Zoric (acteur)

Johan Klungel (animator)

Sam van Schie (Schuurjongere)

Alexander Zwart (filmjournalist)

1) **Geen gehoor**

Jimmy Andrea

Wat ons meteen opviel bij deze film was het gecropte kader. Slim dat de maker daaraan heeft gedacht, dit minder wijde beeld roept het beklemmende gevoel op dat het mannelijke personage moet hebben bij zijn alsmaar pratende vriendin.

De praatgrage vriendin wordt heel sterk en knap gespeeld door Madieke Mormile. De irritatie die haar constante gepraat moet oproepen slaat ook echt op ons over. Wat het script betreft vroegen we ons wel af of de woordenstroom van het vrouwelijke personage niet nog extremer kon door net wat langer door te gaan. Stiekem hadden we ook gehoopt dat het mannelijke personage de confrontatie aan zou gaan, maar maker had vooral een korte komische film voor ogen. Veel meer moeten we er niet achter zoeken.

Knap dat dit door een eenpersoons-crew is gemaakt. Behalve het acteren heeft Jimmy Andrea bijna alles zelf gedaan. Wat goed dat er is ingezien om wel hulp in te schakelen voor het geluid. Dat is hierdoor heel goed in orde. Ondanks de verschillende shots loopt het constante gepraat hoorbaar door in een soepele flow.

2) **Miss. Tinnitus**

Fien van Vliet

Miss. Tinnitus geeft ons een letterlijke verbeelding van de aandoening Tinnitus (oorsuizen) die hier belichaamd wordt door iemand in het zwart. Het levert een heel creatief bedachte en bijzondere film op. Fien van Vliet heeft op slimme wijze iets visueel gemaakt dat we normaal niet kunnen zien. Hoe het in beeld is gebracht is mooi verstill, de beelden zijn goed gekozen en er zijn geen onnodige details in beeld die hadden kunnen afleiden. Ook waren we onder de indruk van de mooie overgangen waarbij Tinnitus telkens net achter de hoofdpersoon staat. Hoe dat precies gedaan is blijft de vraag, dat maakt het des te knapper.

Wat we jammer vonden was dat er een liedje is gebruikt, dat voelde bijna als het omzeilen van geluid gebruiken en de uitdagingen die daarbij komen kijken. De tekst van het gekozen nummer maakte ook alles erg dubbelop. Wat er gezongen werd, sprak ook al uit de sterke beelden.

3) **Valse Noot**

Febe Prins Cato, Douwes Dekker, Emma Dewever

Wat een indrukwekkende productie hebben deze drie makers neergezet. Geluid, montage, belichting, alles grijpt mooi in elkaar. Wel vroegen we ons vaak af want er nu precies gebeurt. In deze film zien we mensen kijken naar een film. In die film in de film zien we ook weer hoe iemand monteert. Monteert hij de film die we aan het kijken zijn? Het dwalende meta-verhaal riep veel vragen op.

Eigenlijk zou nog wat sterker gecommuniceerd moeten worden wat het wil overbrengen. De balans om duidelijk te zijn voor de kijker is wat zoek. Maar daartegenover staat dat we nu telkens opnieuw wilde kijken om te zien hoe het in elkaar steekt. Het boeide ons dus genoeg om er van alles in te willen ontdekken. Dit is een productie die het medium film bespeelt, waarbij de makers zichtbaar plezier hebben gehad. Ook de hoofdrol werd goed neergezet. In *Valse noot* is veel geprobeerd en wat bij ons als jury vooral blijft hangen is de speelsheid die het uitstraalt.

4) **All in Your Head**

Léann Lalkens, Louise Bakker

Deze film gaat sterk van start. We zien de hoofdpersoon met voeten op de grond. We zien het contrast in hoe ze in stilte en met rust op een grasheuvel staat en daartegenover zien we de dagelijkse prikkels die ze ervaart. Van gescande boeken en koffie die op werk gezet wordt, mooie duidelijke beelden en geluiden die meteen neerzetten waar het hier over gaat. Ook de goede montage viel ons op. Maar gaandeweg werd het wat monotoon en verdrong de muziek de soundscape van dagelijkse bezigheden die we zo mooi vonden werken. Het kan natuurlijk ook de bedoeling geweest zijn om monotonie weer te geven. Misschien is er ook weinig ontwikkeling/uitdaging in haar hoofd? Maar dan was het bijvoorbeeld een idee geweest om haar telkens opnieuw wakker te laten worden om meerdere dagen die op elkaar lijken te suggereren.

Wat we heel sterk vonden, was het spel van de hoofdpersoon. 'Normaal' doen voor de camera is zo veel moeilijker dan iedereen denkt. Deze persoon speelde met rust en bleef heel gewoon. Dat gaf een mooi contrast met de chaos die van binnen zit. Het had gemakkelijk uitgebeeld kunnen worden met zenuwachtigheid, maar stress ervaren in de dagelijkse dingen is op deze manier heel mooi neergezet.

Op de aftiteling stonden twee makers, een daarvan was de regisseur. Heeft de actrice een credit gekregen als maker, of had ze naast acteren ook een andere functie? Mocht ze als actrice als maker vermeld staan, dan vinden we dat een heel mooi gebaar :)

5) **Wheel**

Saina Han

We zijn blij dat er ook dit jaar een animatie tussen de geselecteerde films zit. *Wheel* heeft een fijne melancholische sfeer en een lief robotje als hoofdpersoon. Dat deze animatie vijf minuten duurt, verbaasde ons. Om die lengte voor een animatie te bereiken moet er behoorlijk wat werk worden verricht. Aan de credits te zien was er een heel team, en dat is ook wel nodig om dit voor elkaar te krijgen. Mooi hoe de verschillende stappen – montage, geluid, design - bij elkaar zijn gekomen. De sfeer van de designs blijft heel minimaal, maar heeft toch een gevoeligheid en is verre van afstandelijk (wat meestal wel het geval is bij minimalistisch).

We merkten wel dat er zo veel tijd en moeite in de animaties is gestoken, dat het script uiteindelijk niet al te veel diepte heeft meegekregen. Iemand die in een fabriek droomt van vakantie hebben we vaker gezien. Een ander kritisch puntje: er was niet al te veel beweging in de animatie. Daar tegenover staat dat er veel meer tijd nodig geweest zou zijn om dit allemaal op orde te krijgen. Binnen de gegeven tijd deze verzorgde productie met goede muziek en geluid neerzetten is al een prestatie op zich.

6) **Joost!**

Zara van Oosterhout

Joost! voelt voor ons als de film die het meest klassiek is van opzet. Een gesprek, of eigenlijk een monoloog, met een eenheid van tijd en plaats. De duur van de film is gelijk aan de duur van de actie in de film. Het is niet te onderschatten hoe moeilijk dat is om te maken, daarom waren we ook erg onder de indruk van het geluid dat ondanks de meerdere shots heel mooi en kwalitatief goed bleef klinken. Het nam ons echt mee naar een wandeling in het bos.

De tekst van de monoloog was mooi poëtisch en intrigerend. Het viel ons wel op dat er heel veel druk lag op de acteur die heel veel moest praten. Dat dit in het verhaal in één wandeling plaatsvond, in plaats van op meerdere momenten, maakt die spanningsboog voor zelfs een professioneel acteur extra moeilijk om te spelen: je moet gedachten stapelen en heel erg in je eigen wereld zitten. Op momenten werkte dat nu bewonderenswaardig goed, op andere momenten was dat te veel om te dragen op de schouders van één persoon.

7) **Wat zeg je?**

Wick van den Bos

Het experiment dat in deze film wordt aangegaan waarderen we heel erg. Op het ene moment was het geslaagder dan de andere keer, maar *Wat zeg je?* toont veel durf en er wordt veel in geprobeerd. Simpelweg het feit dat dit zichtbaar van een maker met lef komt, één die volgens ons vooral in beelden denkt, maakt het heel fijn om naar te kijken. Veel complimenten ook voor de montage die op zich al gevoelens oproept.

Na afloop voelde het alsof we in een rollercoaster waren geweest en we niet helemaal konden plaatsen waar we naar gekeken hadden, laat staan wat we ervan vonden. De film moest echt bezinken. Nu het is bezonken hebben we wel het gevoel dat er een wending miste in het middenstuk, het bleef te constant, er een beetje weinig ontwikkeling. Als daar net wat anders was gebeurd of variatie in was aangebracht, was het een minder gelijkmatige stroom gebleven.

8) **Silence, I Dream of It**
Anna Kulida

Silence, I Dream of It was het enige filmessay in deze lichting van *Shoot Your Shot*. Je zou het zelfs een pamflet kunnen noemen.

Deze film over de zoektocht naar stilte kwam voor ons vooral tot leven op het moment dat de werkelijkheid in Nederland zich vermengde met nieuwsbeelden. Normaal kan je je bij zulke beelden afvragen of het je film op gemakkelijke wijze een ingekochte zwaarte meegeeft, alsof je meevaart op het journaal waardoor het grotesk wordt. Maar de situatie van de maker is er ook een die thuishoort in het journaal. Voor ons onderstreepte die nieuwswaardigheid de urgentie die Anna Kulida heeft om dit te vertellen. Toen die beelden versneden werden met de reis van de hoofdpersoon, snapten wij het punt dat zij wilde maken nog beter. Mooi dat zij zich zo kwetsbaar durft op te stellen en ons als kijker dichtbij laat komen.

Klein minpuntje: het geluid van de voice-over klonk enigszins vervormd. Extra pluspunt: goed natureel spel van de hoofdrolspeler waarvan we allemaal dachten dat het de maker was.

9) **Symkaart**
Sigur Rapaic

We herkenden zo veel door de sterke sfeer die *Symkaart* neerzet. We waanden ons meteen op het feestje en de situatie die iedereen weleens heeft meegemaakt: het erbij willen horen, maar het onvermogen dat je geen aansluiting voelt. De gecreëerde vibe is heel tof en de kleuren per scènes – rood, blauw, groen – lijken ook in volgorde heel bewust ingezet te zijn. Mooie muziekkeuze ook. Op scenario-vlak vonden we het jammer dat de angst niet alleen angst was, maar ook realiteit. Doordat iemand pas door een schoudertikke hardop tegen de hoofdpersoon zegt “O, ben jij er ook?” blijkt dat hoofdpersoon echt niet gezien wordt. Dat lijkt een nuanceverschil, maar in de vertelling wringt het. Vanaf dat moment zitten we niet meer in haar angst en binnenwereld. Daarbij moeten we wel zeggen: het is ook super moeilijk om een script te schrijven dat heel inwendig blijft. Wat laat je de hoofdpersoon als ze helemaal alleen is zeggen of doen waardoor we die innerlijke strijd nog meer meekrijgen?

Waar we heel blij van werden was de ontwikkeling in de film. Er was echt een bewegende lijn, van sociaal-angstig en worstelend met eigen emoties tot trost op het eind.

Algemeen juryrapport

Vorig jaar heeft de jury van *Shoot Your Shot* de organisatie opgeroepen om geluid centraal te stellen. Daar is (no pun intended) gehoor aan gegeven met het thema van dit jaar, Stilte. Er was dit jaar zelfs een workshop sound design.

Stilte heeft ervoor gezorgd dat deelnemers meer op geluid zijn gaan letten. Over het algemeen is het geluid van de films die dit jaar zijn ingezonden sterk vooruitgegaan ten opzichte van voorgaande jaren. Dat is een ontwikkeling waar we heel blij mee zijn.

Wat ons opviel is dat het thema Stilte veel heeft losgemaakt. Sommige makers stonden stil bij de chaos in ons hoofd, of bij rusteloosheid door constant aanwezig geluid, of bij sociale angst tijdens een feestje. Maar aan de andere kant waren er luide, (te) luide gesprekken en een stomme film met een soms storend publiek.

We zagen zelfs dat sommige makers dit jaar opnieuw meedoen, leuk om jullie vroege oeuvre zo te kunnen volgen. Anders dan bijvoorbeeld vorig jaar lagen de films nu soms wat dichter bij elkaar. Blijkbaar nodigde het thema daartoe uit.

De binnenwerelden die we te zien kregen maakten ons heel nieuwsgierig. Wat wordt er normaal niet uitgesproken en zien we nu via het medium film zelfs op groot scherm. In ieder geval mooi dat deze binnenwerelden voor deze editie van *Shoot Your Shot* naar buiten zijn gebracht. Hopelijk zien jullie dit als makers ook als uitnodiging om vaker zulke persoonlijke films te maken.

Laten we doorgaan met de prijsuitreiking. Jullie hebben ons als jury eerst stil gemaakt en daarna flink aan het praten gezet over jullie films.

Voordat we overgaan op de uitreiking van de derde, tweede en eerste prijs, vragen we graag nog een applaus voor alle makers van deze negentiende editie van *Shoot Your Shot*. .... Dank voor jullie eigenheid en mooie producties. We hopen de komende jaren nog veel meer films van jullie te mogen zien.

- 3^e Prijs

Deze film neemt ons mee naar een situatie die iedereen misschien wel herkent. Door de sterke sfeertekening en de eigen stijl zaten we tijdens het kijken in dezelfde wereld als we in beeld zagen. Knap hoe deze film de moeilijkheid aangaat om de binnenwereld van de hoofdpersoon neer te zetten en een probleem aan te kaarten waar niet veel mensen het graag over hebben.

De derde prijs gaat naar **Sigur Rapaic** voor **SYMKAART**.

- 2^e Prijs

Onze tweede prijs gaat naar een film met een mooie hoofdpersoon die ons overtuigde. Een film die heel visueel is en waarover op alle vlakken goed nagedacht is. Wat een mooie sfeer werd er in deze film neergezet met schijnbaar (!) heel weinig middelen waar achter de schermen een heel team aan heeft gewerkt.

Onze tweede prijs gaat naar iemand die vorig jaar al de derde prijs won, een plaats gestegen dus... Gefeliciteerd, **Saina Han** voor **WHEEL**

Publieksprijs

Van de Oscars tot de Gouden Kalveren, het zijn allemaal filmprijzen waarbij een vakjury de winnaar kiest. Maar waar kan je met je film terecht als er geen publiek voor is? Wat vond het publiek eigenlijk? Om daarachter te komen heeft iedereen in de zaal een stemkastje gehad om alle films te beoordelen. De uitslag daarvan hebben we nu binnen.

De winnaar van het publiek is ...

- 1^e Prijs

Soms was deze film een mindf*ck, maar op een heel aanstekelijke manier. We wilden het opnieuw kijken om te zien of we snaptten wat er gebeurde. En zelfs bij de honderdste keer kijken blijf je er iets nieuws in zien. Terwijl we zelf al een paar keer opnieuw keken, kwamen we erachter dat we gewoon geboeid waren door de wereld die deze film oproept. Of laten we zeggen, deze film in een film in een film...

Onze eerste prijs van de 19^e editie van Shoot Your Shot gaat naar drie winnaars: **Febe Prins Cato, Douwes Dekker, Emma Dewever** voor **FALSE NOOT**